

Justitsministeren (Thestrup): Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget og ordføreren for forslagsstillernes fremsættelse, at forslaget tager sigte på politiets efterretningsvirksomhed. Man ønsker regeringsbeslutningen af 30. september 1968 om, at registrering af danske statsborgere ikke må finde sted alene på grundlag af lovlig politisk virksomhed, udbygget med en særlig straffelovsbestemmelse. Der gives udtryk for, at der skulle være en vis risiko for, at der ikke vil kunne placeres noget ansvar i anledning af, som det siges, at en eller anden nidkær efterretningsmand fortsætter registreringen.

Jeg skal heroverfor kun sige, at hvis dette er begrundelsen for lovforslaget, så bygger lovforslaget på en misforståelse. Regeringens beslutning af 30. september 1968 har fundet udtryk i en instruks fra mig til chefen for politiets efterretningsstjeneste, og chefen har meddelt dette videre til alle underordnede. Forholdet ligger herefter ganske klart. En overtrædelse som den, forslagsstillerne forestiller sig, vil foruden gennem forfølgning efter reglerne i tjenestemandsløven kunne rammes efter straffelovens § 156.

Da lovforslaget således bygger på den fejltagelse, at en fortsættelse af den omhandlede registrering ikke klart skulle være omfattet af allerede eksisterende straffebestemmelser, er der ikke grund til at gå i enkeltheder med det.

Jeg skal derfor indskrænke mig til yderligere at sige, at den videregivelse af oplysninger til fremmede magter eller organisationer, som er nævnt i den foreslåede bestemmelses stk. 2, vil falde ind under straffelovens spionagebestemmelser i §§ 107 og 108.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kjær Rasmussen): Man må sige, det er lidet smigrende for tinget, at ikke flere har nogle bemærkninger at komme med i en sag af denne alvor.

Vi havde egentlig forudset nogle indvendinger mod lovforslaget, nemlig nogle indvendinger, som kunne være af teknisk eller af formel karakter, og nogle indvendinger, som angår forslagets reelle idé.

Hvad angår det første, så er det naturligvis rigtigt, at jurister er meget ømme over, hvordan straffeloven rent teknisk redigeres.

Derfor kan man indvende, at den foreslåede § 108a ikke rigtig hører hjemme her, det havde måske været mere rigtigt at placere den et andet sted. For os er det naturligvis underordnet, om paragraffen hedder 108a, eller den hedder § 264b, hvis man hellere ville have den placeret dér.

Justitsministeren var inde på tjenesteplichterne, og det er da rigtigt, at justitsministeren i et svar til mig for et stykke tid siden har gjort gældende, at disse tjenesteplichter måtte være tilstrækkelige. Man hænger sig altså fortsat fra regeringens side i, at det vil være en overtrædelse af tjenesteplichter, dersom registreringen fortsætter. Men det er noget, vi ikke kan være tilfredse med, idet en overtrædelse af tjenesteplichter vil blive behandlet administrativt og ikke som offentlig straffesag. Derfor er regeringens såkaldte garanti og nye praksis, så vidt vi kan se, en narresut.

Jeg vil da gerne belyse denne side af sagen noget tydeligere. Allerede den 21. maj 1964 udtalte daværende justitsminister Hans Hækkerup:

„... vi registrerer ikke på grundlag alene af medlemskab af Aldrig mere Krig, af Kvindernes internationale Liga for Fred og Frihed, af Atomkampagnen og Komiteen mod Romunionen.“

Hvad var det egentlig, den daværende justitsminister sagde for 5 år siden? Han sagde præcis det samme, som regeringen sagde den 30. september 1968: vi registrerer ikke alene på grundlag af lovlig politisk virksomhed. Men denne formulering giver jo juridisk rygdækning for at registrere hvem som helst. Det er ikke så svært at hitte på anden registreringsårsag end foreningsaktivitet.

Da nu andre ordførere ikke har vist denne sag interesse, vil jeg gerne stille justitsministeren et par spørgsmål.

Den socialdemokratiske justitsminister formulerede den 21. maj 1964 — det er folketingets forhandlinger 1963-64 sp. 5292 — følgende almindelige grundlag for registrering, som fik bred politisk tilslutning:

„Denne registrering omfatter personer, der har manifesteret et tilhørsforhold til ideologier, der er vor samfundsopfattelse fremmed, ja, måske fjendtlig indstillet over for den, og som fremtræder med en